

78

28. maí

Að hverjum róðri loknum skulu veðmálin reiknuð út, útkoman auglýst, og vinningar útborgaðir þegar í stað, gegn framvísun veðmiða.

5. gr.

Engin upphæð verður endurgreidd ef róður misheppnast hjá bátshöfn, eða bátur fer ekki af stað, og komi, af þeim eða öðrum orsökum, ekki til greina samkvæmt kappróðrareglum Sjómannadagsins.

6. gr.

Ef róður verður ógildur, endurgreiðist veðféð aftur, að frádregnum 20%.

7. gr.

Vinningur útborgast aðeins í heilum krónum, brotum úr krónu er sleppt, og er ekki ábyrgt að innskot fáiast að fullu aftur.

8. gr.

Þeir, sem veðja, eru í einu og öllu háðir kappróðrareglum Sjómannadagsins og úrskurði dómnefndar, t. d. ef bátshöfn er dæmd úr leik, missir báturinn rétt til veðfjár o. s. frv.

9. gr.

Veðmiðar verða ekki innleystir síðar en 1 klst. eftir síðustu róðrarumferð, og því aðeins að þeir séu með læsilegum tölum.

10. gr.

Unglingar innan 16 ára fá ekki að veðja.

11. gr.

Reglugerð þessi gengur í gildi 1. júní 1942.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 57 27. júní 1941, og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 28. maí 1942.

Jakob Möller.

Gústav A. Jónasson.

79

26. maí

AUGLÝSING

um breyting á hafnarreglugerð Siglufjarðar nr. 61 18. júlí 1928.

1. gr.

10. gr. 2. málsg. orðist svo:

Skipum og bátum má ekki leggja svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina, og má því ekki leggja neinu skipi nær bryggjum austan á eyrinni en svo, að á daginn liggja þau austan innsiglingarmerkjanna, sem eru merkjastaur á Leirunni í Leiruvita, að nóttu til skulu þau liggja í grænu ljósi sama vita. Ekkert skip má leggjast á innri höfnina nema með sérstöku leyfi hafnarvarða og eftir þeirra tilvísun í hvert sinn og skulu þau skip greiða 10 aura aukagjald af hverri nettó smálest.

2. gr.

79

26. maí

Á eftir 1. mgr. 13. gr. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:
Skýlt er skipum að sigla með hægri ferð innan bauju á Hvanneyrarrifi.

3. gr.

15. gr. orðist svo:

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggju hafnarinnar, í þeirri röð er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram auglýstum ferðaáætlunum og flytja póst, leyft að leggjast að bryggju þó önnur skip liggja þar fyrir, og skulu þau þá vikja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Sé fermingu eða affermingu skipa eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að dómi hafnarvarðar, ber því að vikja fyrir öðru skipi, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipi frá bryggju, áliti hann það nauðsynlegt veðurs vegna. Verði ágreiningur, ræður hafnarvörður hvar og í hvaða röð skip koma að bryggju.

Hafnarnefnd er heimilt að ákveða, að ekkert vöruflutningaskip, að undanskildum farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram auglýstum og ákveðnum ferðaáætlunum, megi sigla að bryggjum hafnarinnar og innan hafnarbryggju nema eftir leiðsögn frá höfninni.

Leiðsögugjald slíkra skipa skal þá vera sem hér segir:

Fyrir skip allt að 1000 rúmlestir	kr. 25.00
— — 1000—2000 —	— 35.00
— — yfir 2000 —	— 50.00

Leiðsögugjald þetta rennur í hafnarsjóð.

4. gr.

24. gr. orðist svo:

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, að báðum dögum meðtöldum, og hafnargjald greiða samkvæmt hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósgjald sem hér segir:

- Skip, sem getið er um í 22. gr. a., greiði 10 kr. á ári.
- Skip, sem getið er um í 22. gr. b., skulu greiða í hvert skipti er þau koma til hafnar, gjald af nettó smálest, sem hér segir:

Skip allt að 20 smálestir	kr. 3.00
— 20 smálestir og þar yfir	— 4.00

- Öll önnur skip greiða sem hér segir:

Skip undir 100 smálestir	kr. 5.00
— frá 100—200 smálestir	— 10.00
— yfir 200 smálestir	— 30.00

Þó greiða farþegaskip yfir 200 smálestir 1 eyri af smálest í hvert skipti.

5. gr.

25. gr. orðist svo:

Bátar allt að 12 smálestir brúttó, greiði sem hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald kr. 2.00, en bátar frá 12—25 smálestir brúttó greiði kr. 3.00 í hvert skipti, sem þeir leita hafnar.

Vélbátar, 5 smálestir og minni, sem heima eiga á Siglufirði, greiði kr. 5.00 árlegt gjald.

6. gr.

30. gr., e-liður, orðist svo:

Afli innlendra fiskiskipa, sem lagður er á land til verkunar, vinnslu og geymslu.

79

26. maí

31. gr., 1. málgr., orðist svo:

7. gr.

Vörugjald skal reikna eftir tölu, máli eða þyngd með umbúðum. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds og skal skipstjóra eða afgreiðslumanni skylt að láta gjaldkera í té eftirrit af farmskrá. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki gjaldkera ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn við rannsóknina, ella hafnarsjóður. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið af þeirri sendingu eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Lægsta gjald af hverri sendingu er 50 aurar.

32. gr. orðist svo:

8. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðast eins og þar segir.

Ef vafi leikur á því í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar bæjarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

9. gr.

33. gr. orðist svo:

Vörugjaldskrá:

1. flokkur: Gjald 15 aurar fyrir hver 100 kg:

Kol, salt, sement, korn og mjölvara, sykur (annar en strásykur), kartöflur og annar garðávöxtur, rófur, kálmeti og þess háttar, saltfiskur, síldarmjöl, fiskimjöl, lýsi og freðsild.

2. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg:

Alls konar óunnið járn, eldfastur steinn og leir, eldavélar, þvottapottar með eldstó, miðstöðvaefni, járnpiður, bárujárn, saumur, timbur (sem reiknað er eftir þyngd), gólf- og veggflisar, blý, vír, vírnet, akkeri, kaðlar, kitti, menja, þakpappi, vélar, varahlutir til véla, heyrinnuefni, plógar, herfi, fóðurbætir, kalk, tilbúinn áburður, gærur, skinn, ull, svo og aðrar vörur, sem ekki eru á öðrum stað taldar upp í skrá þessari.

3. flokkur: Gjald 40 aurar af hverjum 100 kg:

Olía, benzin, feiti, smjörliki, bifreiðar, strigapokar, hessían, tvistur, garn, línur og önglar.

4. flokkur: Gjald 10 aurar af hverjum 10 kg:

Strásykur, málunarvörur og efni til málunar, lakk, lím, gibs, veggfóður, sýrur, essensar, kork og korkvörur, brauðvörur, kex, linoleum, gúmmi og gúmmivörur, pappír og pappirsvörur, bækur, blek, olíufatnaður, útgerðarvörur, svo sem net, nætur, bátar o. fl. þess háttar.

5. flokkur: Gjald 20 aurar af hverjum 10 kg:

Hvers konar krydd, niðursuðuvörur, blikkvörur, hjólhestar, varahlutir til þeirra, tin, zink og þess háttar, ger og efni í það, verkfæri alls konar s. s. smíðatól, skóflur, hakar o. þ. h., þrjónavélar, saumavélar, skilvindur, smáiðnaðarvélar o. þ. h., hreinlætisvörur s. s. þvottaefni, sóði, sápur, skó-, gólf- og húsgagnaáburður, gólfklútar, glervörur, ölgerðarvörur og hráefni til ölgerðar, burstavörur, smá járnvörur svo sem skrár, lamir, lyklar o. þ. h., eldhúsáhöld, barnavagnar, leður, leðurvörur, ávextir, bökunarvörur, lyfjavörur, kaffi, kaffibætir.

6. flokkur: Gjald 50 aurar af hverjum 10 kg:
Rafmagnsvörur og áhöld, ljósmyndavörur, viðtæki, eldspýtur, smá hljóðfæri, hljómvélaplötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, skófatnaður úr öðru en gúmmi, almennur hvers konar fatnaður, klukkur, mælar, símar, sportvörur, skot, skotfæri, sprengiefni, sælgæti, súkkulaði, kakoduft, te, húsgögn, dívanar og efni til bólstrunar, peningaskápar, jólatré, leikföng, sýnishorn o. þ. h.
7. flokkur: Gjald 100 aurar fyrir hver 10 kg:
Tóbaksvörur, tóbak, vín og spiritus, ilmvoðn og aðrar snyrtivörur.
8. flokkur: Gjald 5 aurar fyrir stykki:
Tómar tunnur og föt, uppsett og óuppsett.
9. flokkur: Gjald 5 aurar af hverju teningsfeti:
Trjáviður og allar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
10. flokkur: Gjald 15 aurar fyrir hverja tunnu:
Kverkuð og hausskorin saltsild og matjessild.
11. flokkur: Gjald 25 aurar fyrir hverja tunnu:
Öll önnur sild.
12. flokkur: Gjald 50 aurar af stykki:
Nautgripir, sauðkindur, hestar, geitur, loðdýr.
Seglfestu má hvergi taka við höfnina nema leyfi landeiganda og hafnarvarðar komi til.

10. gr.

43. gr. orðist svo:

Beitutaka er bönnuð innan takmarka hafnarinnar, sbr. 1. gr., enn fremur að leggja lóðir eða veiða með dragnót, nema með leyfi hafnarvarðar.

11. gr.

Gjöld samkvæmt hafnarreglugerðinni innheimtist með 50% viðauka.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 64 3. nóvember 1915 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. maí 1942.

Magnús Jónsson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Í Borgarfjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður, samkv. lögum nr. 102 19. júní 1933. Kostnaður við þær vegabætur, sem að lögum hvíla á sýslufélaginu, greiðist úr sýsluvegasjóði.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

1. Stóra-Ássvegur, frá Þjóðveginum hjá Úlfstöðum um Signýjarstaði að Stóra-Ási.
2. Barnafossbrúarvegur, frá Þjóðveginum að Barnafossi.
3. Reykjadalársvegur, frá Þjóðveginum hjá Rjúpnalág á Þjóðveginum á Brekkukotsmelum.

80

1. júní